

Bijbelvertelling: Op oorlogspad

In de dagen van Abram en Lot waren er veel koningen. Nu hebben veel volken geen koning meer. Men heeft nu een president. In de dagen van Abram hadden zelfs veel steden een eigen koning. De stad Sodom had een koning, de stad Gomorrha had een koning, enzovoort. Nu waren al die koningen niet even sterk. Ze hadden ook niet allemaal evenveel soldaten. De éne stad was ook weer zoveel groter dan de andere stad. De sterkste koning probeerde altijd de baas te worden over de andere koningen. Ging het niet goedschiks, dan maar kwaadschiks. De volken die niet zo sterk waren moesten meestal heel veel betalen aan de sterkste. Niet alleen goud en zilver, maar ook schapen en koeien, tarwe en olie. En o wee, als je niet wilde betalen. Dan stuurde de sterkste koning een leger soldaten om toch zijn zin te krijgen. Alles roofden ze dan mee, ook de mensen. Die mensen werden dan als slaven gebruikt. Die moesten altijd maar werken voor de vreemde koning in het vreemde land.

De koningen van de Jordaanstreek, waar Lot woonde, moesten ook ieder jaar een heleboel betalen. Al twaalf jaar lang moesten ze nu al betalen aan Kedor-Laomer, de koning van Elam. Dan, op een gegeven moment, worden de koningen van de Jordaanstreek het zó zat, dat ze besluiten niet langer meer te betalen. Ze hebben er geen zin meer in. Dan maar oorlog.

Aanvankelijk horen ze niet veel van Kedor-Laomer. Maar hij zal het best gemerkt hebben. De jaarlijkse stroom schapen en koeien en buigende knechten ziet hij niet meer. Kedor-Laomer is echter niet van plan om het er bij te laten zitten. Met drie andere koningen en een groot leger trekt hij op. Tijdens de veldtocht voeren ze ook nog oorlog met andere volken. Overall winnen ze de strijd. Als de koningen van de Jordaanstreek horen dat Kedor-Laomer in aantocht is houden ze onmiddellijk krijgsraad in Sodom. Ze wachten niet tot Kedor-Laomer voor de poorten van de stad staat. Alle soldaten worden opgeroepen en het leger wordt uitgerust. Daar staan ze dan, duizenden soldaten. De zon schittert in de zwaarden en speren. De vrouwen zwaaien naar hun mannen en zonen. Zullen ze elkaar ooit terug-

zien? Het zal erop of eronder worden. Plotseling klinkt de bazuin. Duizenden voeten dreunen op de grond, de vijand tegemoet.

De koningen van de Jordaanstreek hebben een heel slim plannetje bedacht. Ze rukken met hun leger op naar het Siddimdal. Dáár willen ze de vijand ontmoeten. Het Siddimdal was bezaaid met putten. Overal zag je putten. In die verradelijke putten zat een kleverige brij, een soort pek. Je kon er wel stenen mee aan elkaar lijmen. Daar gebruikten ze het dan ook voor. Wat de metselaar nu met cement doet, deden ze in de Jordaanstreek met peklijm uit de grond. Ze wisten heel goed de weg door en tussen al die putten. Ze dachten: "Wij weten hier de weg, maar de soldaten van Kedor-Laomer niet. Straks als we gaan vechten zullen de soldaten van Kedor-Laomer in de putten vallen en vastkleven. Ha, ha, dan zitten ze als vliegen in de stroop". Maar o wat vergissen ze zich. Als de Heere je niet helpt komt er niets van alle mooie plannen terecht. Daar stormen de troepen van Kedor-Laomer het Siddimdal binnen. Ze lopen helemaal niet in de teerputten. Duchtig slaan ze er op los. En dan, o dan moet de koning van Sodom met z'n bondgenoten de vlucht nemen. Lopen dat ze doen. Lopen... In hun haast en angst hebben ze zelf geen erg in die vieze pekputten. Ze vallen erin en kleven vast. Nog even, en daar dreunen de voetstappen van de soldaten van Kedor-Laomer al door de straten van Sodom. Alles nemen ze mee. Ook de mensen en de beesten.

Kijk daar nu toch eens. Wie worden daar uit hun huis gesleept? Zien we het goed? Ja, dat is Lot met z'n vrouw en z'n dochters. Ze hadden toch maar een huis in Sodom gekocht. Lot's vrouw en kinderen hadden net zo lang gezeurd tot ze hun zin kregen. Daar gaan ze nu, alles kwijt. Slaven zijn ze geworden. Meegesleept worden ze naar een ver en vreemd land. Toch hebben de soldaten niet iedereen te pakken gekregen. Heel in de verte zien we een eenzaam figuurtje. Dwars door het land rent het weg. Het is een man. Hij is ontsnapt aan de grijparmen van de soldaten. Deze man kent Lot en weet ook van oom Abram. Hij is op weg naar Abram om alles te vertellen wat er is gebeurd.

Eindelijk komt de man in de omgeving van Hebron. Daar staan de tenten van Abram. Hij vertelt alles aan Abram. Oom Abram houdt veel van zijn neef Lot. Hij wil Lot graag helpen. Onmiddellijk neemt hij maatregelen. Vlug gaat hij naar zijn knechten en zegt: "Jongens, er is iets ergs gebeurd, zo en zo. We moeten er achter aan. Misschien kunnen we er nog wat van redden!" Die knechten van Abram zijn ook geen papjongens. Ze zijn al lang vergeten dat ze wel eens ruzie hadden met de knechten van Lot. Er moet nu geholpen worden. Abram doet de wapenkamer van slot en grendel en begint de zwaarden en speren onder de knechten te verdelen. Ook een paar buurmannen van Abram zullen mee optrekken. Tenslotte staan er 318 mannen klaar om te vertrekken. Maar dat kan toch niet? 318 mannen tegen zo'n groot leger? Maar Abram denkt: "De Heere wil het. Hij zal ons helpen, en dan kan het wel!" Voorwaarts, mars.

Het is wel een flinke tocht: dwars door Palestina. Maar lopen dat ze kunnen, die herders... Eindelijk krijgen ze de ontvoerders in het oog. "Liggen, jongens", zegt Abram, "ze mogen ons nu niet zien. Vanacht gaan we er op los".

Nu is het nacht. Het leger van Kedor-Laomer is in diepe rust. De soldaten dromen van de rijke buit die ze meegevoerd hebben. Ze zijn dik van het eten. Tussen de gevangenen zit ook de arme Lot met vrouw en kinderen.

Stil eens... Als je heel goed luistert hoor je geritsel tussen het lange gras. Of is het de wind? Nee, stil, het zijn de mannen van Abram. Van alle kanten sluipen ze op de vijand toe... En dan..., opeens springen ze overeind en zwaaien hun zwaarden in het rond. De slapende soldaten schrikken in een ogenblik wakker. Aan alle kanten zien ze grote mannen met zwaarden en speren. Ze worden vreselijk bang in het donker. Dan rennen ze weg. Alles laten ze achter. De gevangenen en het vee en het goud en het zilver. Ook hun eigen spullen laten ze liggen. Ze lopen voor hun leven. Achter hen komen de mannen van Abram. Ze jagen de soldaten van Kedor-Laomer overal heen. Dat grote sterke leger van Kedor-Laomer lijkt wel een troep wegstuivende kippen.

In het donker staan twee mannen nog lang met elkaar

te praten die nacht. Het zijn oom Abram en Lot. De Heere heeft Abram en z'n kleine leger de overwinning gegeven. Lot is vrij. Zijn vrouw en kinderen leven nog. Dankbaar en blij gaan ze weer op de terugweg.

Volgende keer hopen we te horen wat er nog meer op de terugreis gebeurde.

De Heere is sterker dan alle soldaten van de hele wereld. Trouwens, de Heere heeft ook ontelbaar veel meer soldaten dan alle koningen en presidenten. Dat zijn de heilige engelen.

Wie tegen de Heere oorlog voert, verliest het altijd.

Proberen jullie eens te leren Psalm 136:4.

Looft Gods macht, die onbeperkt,
gadeloze wond'ren werkt.

Want Zijn gunst, alom verspreid,
zal bestaan in eeuwigheid.

-oOo-

Oplossing van de puzzel in het augustusnummer

1: Micha 2: IJdelheid 3: Naïv 4: Hofni 5: Uzzia 6: Lois
7: Fatmos 8: Ikonium 9: Sebna 10: Voorhangsel 11: Amram
12: Nathan 13: Debora 14: Eliab 15: Naboth 16: Hagar
17: Ezau 18: Ezeon-Geber 19: Raphidim 20: Eliseba.

De 20 eerste letters vormen dus:

"Mijn hulp is van den Heere" (Psalm 121:2a).

Nieuwe puzzel

De beginletters van de gevraagde woorden vormen een gedeelte van een tekst uit het Johannesevangelie (hoofdstuk 10). Veel succes.

- 1 ..... zoon van Aäron (Exodus 6)
- 2 ..... zoon van Adam en Eva
- 3 ..... vrouw van David
- 4 ..... priesterlijk kledingstuk (Exodus 28)
- 5 ..... stad waar de profeet Jona heen moest
- 6 ..... medewerker van Paulus (Kolossensen 4)
- 7 ..... opvolger van Elia
- 8 ..... woonde Jozef's familie in Egypte
- 9 ..... vrouw van Chiljon
- 10 ..... moeder van Timotheus (2 Timotheus 1)

- 11 ..... stad in Syrië
- 12 .... zoon van Seth (Genesis 4)
- 13 ..... andere naam voor Esther (Esther 2)
- 14 ..... oase met 12 waterfonteinen en 70 palmbomen
- 15 ..... vrouw van Jakob
- 16 ..... plaats waar Jozef zijn broeders vond (Gen.
- 17 ..... koning van Moab door Ehud gedood 37)
- 18 ..... put die Izak groef en waar niet over
getwist werd (Genesis 26)

Jongens en meisjes even opgelet. Ik vraag mij af, of er onder jullie niet een paar zijn, die zelf eens een puzzel voor de kerkbode willen maken. Lijkt het jullie geen leuk idee? Probeer het maar eens, het is gemakkelijker dan je misschien wel denkt. Je kunt je puzzel sturen aan: mevr. Dekker, Prinses Margriethof 11, Naarden. Goede inzendingen worden geplaatst, dus doe je best.

-oOo-

Abraham en Lot

Bijbelvertelling: van Abram, Melchizedek en een sluwe koning.

De vorige keer hoorden we hoe Abram met zijn mannen en al de bevrijde gevangenen weer op de terugweg waren. Van twee gebeurtenissen op de terugweg willen we nog iets vertellen.

De koning van Sodom behoorde niet tot de gevangenen. Spoedig drong het gerucht van Abrams overwinning tot hem door. Snel zoekt hij nu wat overgebleven mensen bij elkaar. In optocht gaan ze Abram tegemoet. De koning van Sodom wil Abram bedanken voor de hulp die Abram geboden heeft. In de buurt van Salem - dat is een kortere naam voor Jeruzalem - ontmoeten ze elkaar.

Maar kijk daar eens. Uit de poort van Salem treedt een eerbiedwaardige man naar buiten. Achter hem komen nog een paar mensen, die dragen brood en wijn. Ze wandelen in de richting van Abram en z'n mannen.

Wie is toch die man, en wat wil hij?

Die man heet Melchizedek en hij is de koning van Salem. Maar hij is niet alleen koning, hij is ook priester. Het werk van een priester was: offeren en bidden. Dat deed Melchizedek ook. Jullie denken vast: die arme man zal wel aan de afgoden van hout en goud offeren. Mis... Het wonderlijke is dat Melchizedek een priester van de Heere is, de echte Heere, Die in de hemel woont. Melchizedek en Abram hebben dezelfde Heere. Hoe kan dat nu? Was Melchizedek's vader soms ook een echte priester? Of heeft zijn grootvader misschien gezegd: "Jij moet maar priester worden?". Ook niet. Niemand van de mensen heeft het hem geleerd. Niemand van de mensen heeft hem priester gemaakt.

Hoe is hij dan toch priester geworden?

Wel, de Heere heeft hem priester gemaakt. De Heere heeft hem ook geleerd hoe hij alles doen moest.

Midden in het heidenland woont een priester die ook koning is, of beter: een koning die ook priester is. Een priester van de allerhoogste God.

Misschien heeft Abram wel eens gedacht dat er niemand meer was die de Heere diende. Maar dan had hij het toch mis...

Kijk, nu ontmoeten ze elkaar. Abram kijkt heel verbaasd. Melchizedek strekt zijn handen uit boven Abrams

Abraham ontmoet Melchizedek

Gen. 14 18

teenaar: Luyken, Jan (1649-1712)

hoofd en zegent hem. Hij zegt tegen Abram: "Gezegend zij Abram door God, de Allerhoogste, de Schepper van de hemel en de aarde, en gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft".

Daarna eten ze allen van het brood en drinken van de wijn. Abram heeft er een vriend bij. Een vriend die ook de Heere vreest en dient.

Abram eert Melchizedek door hem het tiende deel van de buit te geven.

Zoals Melchizedek rechtstreeks door de Heere tot koning en priester is gemaakt, zo zou ook eenmaal de Heere Jezus door God zelf tot Hogepriester gemaakt worden.

De koning van Sodom staat heel verbaasd toe te kijken. Hij begrijpt er niets van. De koning van Sodom is geen vriend van de Heere. Hij luistert altijd naar de duivel. Als Abram en Melchizedek uitgesproken zijn gaat hij ook wat zeggen. "Abram", zegt hij, "jij mag alles hebben. Je mag het goud en het zilver en alle mooie spullen. Geef mij dan de mensen weer terug".

De koning van Sodom denkt bij zichzelf: "Laat Abram die spullen maar houden, als ik de mensen maar heb. Om koning te zijn moet je toch onderdanen hebben. En als ik weer mensen heb, dan krijg ik vanzelf wel weer goud en zilver, koeien en schapen".

Maar nu vergist de koning van Sodom zich toch. Want Abram antwoordt hem: "De Heere is de Eigenaar van alles. Hij is mijn getuige dat ik van jou niets aan kan nemen. Ik wil nog geen draadje of een schoenriempje van je hebben. Nee koning, je zult nooit kunnen zeggen dat jij mij rijk hebt gemaakt. De Heere heeft mij alles beloofd en zal het ook zeker geven. Laat alleen mijn buurmannen, die mij geholpen hebben, maar wat moois uitzoeken. Maar ik bedank er voor".

De koning van Sodom lijkt wel wat op de duivel. De duivel interesseert zich ook niet zoveel voor goud en zilver. Van de duivel mag je dat allemaal hebben. Maar wat wil de duivel dan? Hij wil ons helemaal hebben. Hij redeneert zo: als de mensen dood gaan dan hebben ze toch niets aan al hun spullen. Alles moet achterblijven. Waar het mij om gaat is, dat ik ze dan maar allemaal met me mee kan slepen.

Toch krijgt de duivel niet altijd z'n zin. Dat komt

omdat de Heere Jezus veel sterker is dan de duivel.
De Heere Jezus kan de duivel wel vastbinden en zeggen:
"Blijf van die kindertjes af, die zijn van Mij".
Oja, de duivel heeft wel geprobeerd om de Heere
Jezus om te praten. Hij zei tegen Hem: "U kunt heel de
wereld van mij krijgen als U voor mij knielt".
Dat heeft de Heere Jezus niet gedaan. Hij heeft die
lelijke leugenaar gezegd dat Hij nooit voor de duivel
zal knielen. De Heere Jezus zei: "Ik kniel alleen voor
de Heere God".

De Heere Jezus heeft ook tegen Zijn discipelen
gezegd dat zij altijd aan de Heere mogen vragen:
"Verlos ons van de boze".
Daarom leren de vaders en moeders hun kinderen ook
vragen om een nieuw hart. Ons eigen hart wil altijd
naar de duivel luisteren.

De Heere Jezus heeft al een heleboel kinderen van
de duivel afgenomen. Nu begrijp je meteen waarom de
duivel zo'n hekel aan de Heere Jezus heeft.

Wat zal het slecht aflopen met de duivel en al z'n
vrienden... Luister maar:

God zal u voor Zijn wraak doen bukken;
en door Zijn sterke hand
u uit uw tent en schuilplaats rukken,
ontwortelen uit uw stand.

De vromen zullen, vrij van nood,
dan lachen om uw dood...
(Psalm 52:4)

-oOo-

Oplossing van de puzzel in het septembernummer

1. Ithamar	7. Elisa	13. Hadassa
2. Kain	8. Gosen	14. Elim
3. Bathseba	9. Orpa	15. Rachel
4. Efdod	10. Eunice	16. Dothan
5. Nineve	11. Damaskus	17. Eglon
6. Demas	12. Enos	18. Rehoboth

De eerste letters van deze woorden vormen dus:

"Ik ben de goede Herder" (Johannes 10:11a).

Nieuwe puzzel

Op onze oproep om zelf eens een puzzel te maken en deze in te sturen zijn verschillende reacties gekomen. Cok van ouderen. Allen vriendelijk bedankt. De eerste puzzel die binnenkwam was van Karin van Iersel, Marconistraat 25, Hilversum. Deze puzzel plaatsen we hieronder. De beginletters van de gevraagde woorden vormen de naam van een bekende stad in Israël. Bedankt Karin.

- 1 ..... zoon van God
- 2 ..... welk bijbelboek komt er vóór het boek Daniël
- 3 .... één van de schoondochters van Naomi
- 4 .. uit welke plaats kwam Abraham
- 5 ..... de vader van Johannes de Doper
- 6 ..... hoe heet de vader van Izaäk?
- 7 ... hoe heet de oudste dochter van Laban?
- 8 ..... hoe heet het veld waar de herders waren toen de Heere Jezus werd geboren?
- 9 ..... hoe heet de broer van Aäron?

Bijbelvertelling: de belofte van de Heere aan Abram

Niet lang na de oorlog met Kedor-Laomer spreekt de Heere weer tot Abram. Nu moet je weten dat Abram nog geen Bijbel had waar alles in stond. In de tijd van Abram was er nog geen geschreven woord van God. De Heere sprak toen tot de mensen door dromen en gezichten. Vaak ook door een hoorbare stem. Nu krijgt Abram een gezicht op de Heere. In dat gezicht hoort hij opeens de stem van de Heere. De Heere zegt: "Vrees niet Abram, Ik ben u een schild, uw loon zeer groot". Maar dat is een wonder. De Heere zegt: "Wees maar niet bang, Abram. Ik zal je beschermen en voor je zorgen. Ik zal alles geven wat je nodig hebt". Abram luistert verwonderd. Hij denkt aan lang geleden. De Heere had hem geroepen en hij was gegaan naar de plaats die de Heere hem aanwees. De Heere had ook beloofd hem tot een groot volk te maken. Maar..., er liep nog geen kindje in de tent van Abram en Sarai. O nee. Ze waren wel ouder geworden. Ze hadden wel steeds gehoopt. Maar nog steeds geen dribbelende voetjes achter moeder Sarai aan... Nu de Heere zo dichtbij is moet Abram er weer aan denken. Hij gaat het aan de Heere vragen: "Heere, Heere", zegt hij, "wat zult U mij toch geven? Wij hebben geen kinderen. Straks ga ik sterven zonder kinderen en dan wordt mijn trouwe knecht Eliëzer de baas over alles". Maar dan zegt de Heere: "Nee Abram, Eliëzer zal alles niet hebben. Ik zal jullie een zoon geven. Die zal alles krijgen". Wat kijkt Abram verbaast. Hij is al bijna een oude man. Ook Sarai is niet zo jong meer. Dan wordt Abram opeens bij de arm genomen. De Heere brengt hem naar buiten, in de donkere nacht. De Heere zegt: "Kijk eens naar boven Abram. Zie je al die sterren, hoog in de lucht? Probeer ze eens te tellen als je kunt?". Maar dat kan Abram niet. Het zijn er ontelbaar veel. "Nu ", zegt de Heere, "zo'n groot volk zal Ik van je maken, Abram. Een ontelbaar volk".

Misschien denken jullie nu: Abram zal wel heel hard gelachen hebben. Zoiets kan toch niet? Mis, Abram lacht

er helemaal niet om. Abram gelooft wat de Heere zegt. Abram gelooft in de Heere Jezus. Abram denkt: wat de Heere zegt zal gebeuren. De Heere houdt mij niet voor de gek. Dat doet de duivel wel, die houdt ons altijd voor de gek. Maar de Heere nooit. Abram wil er niet aan denken dat hij al oud is. Ook niet dat Sarai al te oud is om een kindje te krijgen. Hij denkt alleen: de Heere zal het zeker doen. De Heere is zó eerlijk. Hij bedriegt mij nooit.

Weet je wat de Heere nog meer doet?

Hij rekent het Abram tot gerechtigheid.

Wat zou dat nu betekenen? Goed opletten hoor kinderen! De Heere in de hemel weet wel dat wij allemaal boze mensen zijn. Allemaal moeten we eenmaal bij de Heere komen. Dan kan de Heere zeggen: Jan en Kees en Piet, jullie hebben vreselijk veel kwaad gedaan. In het Paradijs zijn jullie al begonnen. Jullie hebben gelogen en gestolen. Jullie zijn ongehoorzaam geweest aan jullie vaders en moeders. Nu moet ik jullie voor straf weg doen uit Mijn ogen. Jullie zijn allemaal onrechtvaardigen.

Ja, dat zou de Heer kunnen doen.

En, wat lezen we nu in de Bijbel? Abram geloofde in de Heere. En de Heere zegt: "Abram, je bent een zondaar, je hebt het niet verdiend dat ik zo goed voor je wil zijn. Toch zal ik je God zijn, Abram. Omdat je in Mij gelooft. Omdat je in de Heere Jezus gelooft, Abram".

Heeft Abram het dan toch zelf verdiend, omdat hij in de Heere Jezus geloofde? Nee, dat niet. De Heere Jezus heeft alléén alles verdiend. En dat gelooft Abram. Wat zegt nu de Heere God in de hemel?

De Heere God zegt: "Abram, ik kijk alleen naar alles wat de Heere Jezus gedaan heeft".

En daar mocht Abram ook naar kijken. Nee, Abram kon het niet zien, maar hij gelooft wat de Heere zegt.

Wat is Abram blij. Nog nooit is de Heere zó dicht bij hem geweest. Nog nooit is Abram zo blij geweest. De Heere maakt z'n hart helemaal vol met blijdschap. Abram is blij met de Heere. Blij, dat de Heere genadig is.

Zo doet de Heere nu nog. Hij geeft ook aan kinderen het geloof. Dan zeggen die kinderen: "Heere, ik ben een

boos oneerlijk kind. Maar U bent eerlijk. En de Heere Jezus is óók eerlijk. Heere wil met mij net zo doen als met Abram. Hij had het ook niet verdiend. Toch geloofde hij in U".

Toen de Heere Jezus op aarde was kwamen er moeders met hun kleine kinderen bij de Heere Jezus. Ze wilden zo graag dat de Heere Jezus hun kinderen zou aanraken en voor ze zou bidden. De discipelen van de Heere Jezus werden toen een beetje boos. De discipelen waren grote mannen die altijd met de Heere Jezus meegingen. De discipelen dachten: de Heere Jezus heeft het veel te druk met de grote mensen. Laat die moeders hun kinderen alsjeblieft thuishouden. Ze zitten maar te draaien en te wiebelen. De discipelen kijken heel streng naar de moeders, en ze zeggen heel bars: "Vooruit, ga naar huis met die kinderen. Ze zijn nog veel te klein om er bij te zijn". Maar de Heere Jezus dacht er gelukkig anders over. Hij riep: "Kinderen, komen jullie eens hier". De Heere Jezus zegt het zo vriendelijk dat ze onmiddellijk naar Hem toekomen. Ze lopen met een boog om al die strenge mannen heen. De Heere Jezus kijkt helemaal niet naar hun handjes, die zwart zijn van het spelen. Hij noemt ze in Zijn armen en zegent ze. Hij bidt ook voor de kinderen. Dan kijkt de Heere Jezus de discipelen aan en zegt: "Denk er aan, grote mannen, die kinderen geloven - net als Abram - in Mij. Als jullie niet net zo als die kindertjes in Mij geloven kunnen jullie nooit in de hemel komen".

De volgende keer hopen we weer verder te vertellen. Het verhaal is nog niet uit. Er gaat nog iets heel wonderlijks gebeuren.

-oOo-

Oplossing van de puzzel in het oktobernummer

1. Jezus	4. Ur	7. Lea
2. Ezechiël	5. Zacharias	8. Efratha
3. Ruth	6. Abraham	9. Mozes

De naam van de gevraagde stad was dus: Jeruzalem.
Deze puzzel werd ingezonden door Karin van Iersel.

Nieuwe puzzel

Al vaak hebben wij gekonstateerd dat deze rubriek - hoewel oorspronkelijk voor de kinderen opgezet - ook de belangstelling geniet van de ouderen onder ons. Dit blijkt ook weer eens uit de reacties die wij kregen op ons verzoek (aan de kinderen) om zelf eens een puzzel te maken.

We plaatsen daarom nu een puzzel die werd ingestuurd door br. T. van Barneveld, Hoge Naarderweg 58, Hilversum, die - hoewel jong van hart - beslist niet meer tot de allerjongsten in onze gemeente gerekend kan worden. Br. van Barneveld, vriendelijk bedankt.

Jongens en meisjes, als je de beginletters van de gevraagde woorden op een rijtje zet, dan moet er een naam komen staan van een altaar dat Mozes voor de Heere bouwde na de strijd tegen de koning Amelek.

- 1 ..... richteres in Israël (Richteren 5)
- 2 ..... zoon van Isai (1 Samuel 16)
- 3 ..... vrouw van Elkana (1 Samuel 1)
- 4 ..... in deze plaats woonde een waarzegster
- 5 ..... vrouw van Zacharias
- 6 ..... vrouw van Boaz
- 7 ... eerste woord van één van de kruiswoorden
- 8 ..... toenaam van Jacob
- 9 ..... één van de diakenen (Handelingen 6)
- 10 ..... laatste van de kleine profeten
- 11 ..... zoon van Saul (2 Samuël 2)
- 12 ..... zoon van Elisabeth en Zacharias
- 13 ..... zesde zoon van Jacob
- 14 ..... twaalfde zoon van Jacob
- 15 ..... dochter van de richter Kaleb
- 16 ..... een nachtdiscipel (Evangelië naar Johannes)
- 17 ..... vader van David
- 18 ..... man van Naomi
- 19 ..... moeder van nr. 14

Bijbelvertelling: het offer van Gods Verbond

De Heere is nog niet uitgesproken met Abram. Abram heeft in de Heere geloofd. Nu hoort hij weer de stem van de Heere God. Die stem zegt: "Ik ben de Heere, Ik ben uw Leidsman. Het land waar u nu doorheen zwerft zal Ik u geven. Alles wat Ik beloofd heb zal Ik doen, Abram". Dan zegt Abram heel eerbiedig: "Heere, Heere, hoe zal ik het weten dat U alles doen zult?". Gelooft Abram het nu opeens niet meer? Ja hoor, hij gelooft het wel. Hij zou graag willen dat de Heere een teken voor hem zou doen. Een teken waar hij altijd aan terug kan denken. Dat vindt de Heere helemaal niet erg. De Heere heeft Zijn kinderen wel meer tekenen gegeven. Toen wij gedoopt werden was dat óók een teken. Het Heilig Avondmaal is óók een teken. In die tekenen zegt de Heere: het is echt waar dat het bloed van de Heere Jezus reinigt van alle zonden.

De Heere wordt dan ook helemaal niet boos als Abram om een teken vraagt. De Heere zegt: "Breng Mij maar een kalf en een geit en een ram. Die beesten moeten allemaal drie jaar oud zijn, ze zijn dan op hun sterkst. Ook twee duiven. Die moeten er ook bij".

Abram gaat direkt weg om de beesten te halen. Dan neemt hij een heel groot mes, en snijdt de dieren in twee helften, precies middendoor. Dan trekt hij de twee helften een eindje uit elkaar. Zo komt er tussen die doorgesneden dieren een paadje. Je zou er tussendoor kunnen lopen. En de duifjes? Die worden niet doormidden gesneden. Abram slacht ze en legt ze ook bij de doorgesneden dieren.

O, het is wel een akelig gezicht. Je ziet al die halve dieren die eigenlijk aan elkaar hoorden te zitten. Het bloed stroomt er uit, heel veel. Het paadje tussen de doorgesneden dieren is rood van het bloed. De plas-sen bloed zakken langzaam in de grond.

Wat zou dat toch allemaal te betekenen hebben?

Wel als je zo die halve beesten ziet liggen, merk je onmiddellijk dat er iets vreselijks is gebeurd. Dan zeg je in jezelf: o, die helft hoort bij die helft en die helft bij die. Kijk toch eens, wat erg, zo maar doormidden gesneden.

Zo zijn wij ook aan stukken gesneden. Wij hoorden bij de Heere God, maar wij zijn ongehoorzaam geweest. Wij zouden naar Hem luisteren, maar we luisteren naar de duivel en ons boze hart. Wij zouden doen wat de Heere gezegd had, maar we kunnen en willen niet meer doen wat Hij zegt.

De Heere en de mensen hoorden bij elkaar, precies zoals die twee helften vna die dieren bij elkaar hoorden, maar 't is allemaal kapot.

Daar staat Abram nu bij die doorgesneden dieren. Hij wacht op wat de Heere nu zal gaan doen. Maar o, wat duurt het wachten lang. De Heere blijft zo heel lang weg. Opeens is er een wild gefladder en gekrijs: daar komen de roofvogels aan, de gieren en de raven. Ze willen het vlees van de dieren verscheuren en opeten. Maar dat mag niet. Dat kan niet. Dan is alles weg als de Heere komt. Abram grijpt een stok en rent er op af. "Ga weg akelige beesten. Jullie moeten er af blijven". Wild zwaait hij met z'n stok in het rond. De vogels schrikken en vliegen weer weg. Het is maar voor even, dan komen ze weer terug. Abram schreeuwt en vecht naar door. "Ga weg, brutale beesten. Blijf er af". Het zweet loopt in straaltjes van zijn gezicht. Hij kan haast niet meer. De zon staat te branden op Abram en de dode dieren. Duizenden vliegen gonzen hem om de oren. "O Heere, kom nu toch alstublieft. Ik hou het niet meer uit". De Heere blijft zo vreselijk lang weg. Het lijkt wel of de Heere alles vergeten is. Mindelijk wordt het avond. De zon wordt rood en gaat langzaam onder. Nog is de Heere niet gekomen. Abram denkt: "Nu moet ik toch heel even gaan zitten. Ik ben zó moe". En dan? O dan valt Abram in slaap. Wie moet er nu op het offer passen?

Abram droomt. Het is geen blijde droom. 't Is stikdonker in z'n droom. En o, hij is zo bang. Overal is het donker. Overal is er schrik. Hoor, daar is de stem van de Heere. De Heere zegt: "Abram, je kinderen zullen veel verdriet, zorgen en zonden hebben. Honderden jaren zullen ze verdrukt worden eer ze in dit land zullen wonen. Het zal ook nog heel lang duren voordat de Heere Jezus komt. Dan ben je al gestorven en bij Mij, Abram. Zo donker als het in je droom was, zo donker zal het

voor jouw volk ook worden, Abram. Toch zal alles wat Ik beloofd heb gebeuren. Wees niet meer bang Abram", Abram doet z'n ogen nu open en ziet nog juist hoe het laatste streepje van de zon verdwijnt. Het is nu overal donker geworden. Z'n ogen zoeken naar de geslachte beesten. Zijn ze er nog wel?

Kijk. Kijk nu eens. Daar ziet Abram tussen de halve dieren een rokende oven. Een dikke rookpluim komt er uit. In de rook ziet hij iets als een vuurfakkel. In het licht van die vuurfakkel ziet hij de doorgesneden beesten liggen. En dan, dan ziet hij de oven en de fakkel tussen de geslachte dieren doorgaan. Langzaam en statig gaat de vuuroven over het bloederig pad tussen de halve dieren.

Toen zei de Heere: "Dit is het teken van Mijn Verbond Abram. Hier moet je altijd aan denken. Hier kun je aan weten dat Ik alles alleen doen zal".

Kinderen, die oven is een teken van de Heere.

Hij ging tussen die halve beesten instaan. Toen was het net alsof die twee helften toch weer aan elkaar zaten. Vaders, moeders en kinderen zijn óók van de Heere afgesneden. Toch heeft de Heere beloofd: "Ik zal uw God zijn". Maar 't lijkt net of de Heere niets doet.

De boze vogels komen wél. Dat zijn de duivels en al onze zonden en de stemmen die zeggen: "De Heere doet het toch niet". Ja, vaders en moeders kunnen wel proberen om al dat boze weg te jagen, maar tenslotte kunnen ze niet meer. Waar blijft de Heere nu?

De Heere komt tóch. Hij komt over het pad van bloed.

De Heere Jezus is ook echt mens geweest. Hij werd geslacht in de plaats van boze mensen. Nu komt de Heere God weer bij de mensen om Jezus' wil, ook al zijn ze in slaap gevallen. De Heere Jezus heeft Zich laten slachten en daardoor kan de Heere weer bij ons komen.

Het was niet zo gemakkelijk, hè?

Jullie begrijpen het misschien niet allemaal. Dat is niet zo erg, hoor. Ik begrijp het ook niet. Als we maar mogen onthouden dat de Heere alles alleen doet.

Wij hebben het niet gedaan. Het Verbond van de Heere God wordt alleen door de Heere Jezus vervuld.

Tot de volgende keer.

D.C.C.

-oOo-

Oplossing van de puzzel in het novembernummer

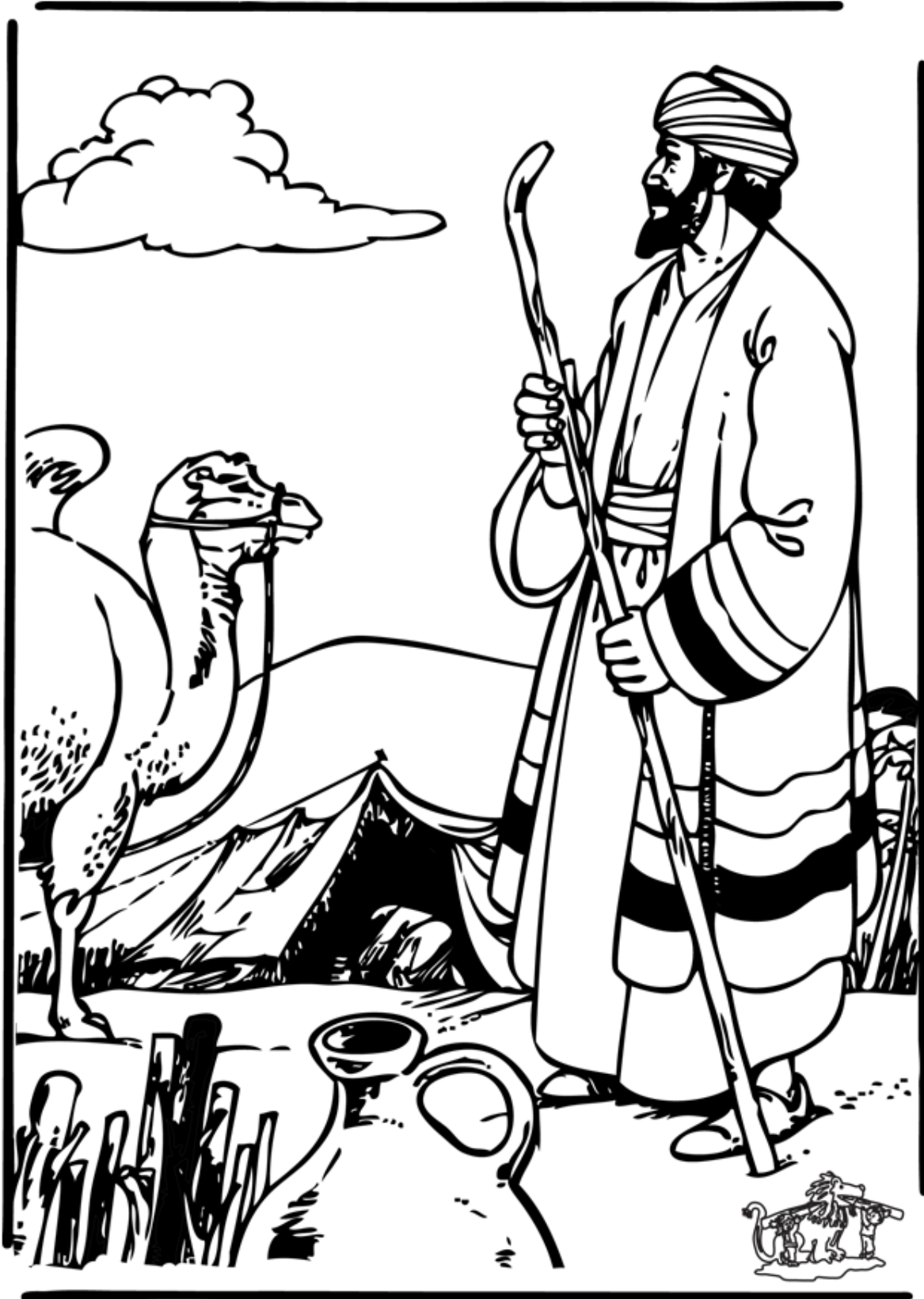
1. Debora	8. Israël	14. Benjamin
2. Eliab	9. Stefanus	15. Achsa
3. Hanna	10. Maleachi	16. Nicodemus
4. Endor	11. Isboseth	17. Isäi
5. Elisabeth	12. Johannes	18. Elimelech
6. Ruth	13. Naftali	19. Rachel
7. Eli		

De naam van Mozes' altaar was: "De Heere is mijn banier".
Deze puzzel werd ingezonden door br. T. van Barneveld.

Kerstpuzzel

In alle hieronder genoemde teksten of gedeeltes daarvan ontbreekt een woord. Deze woorden zijn, op één na (nr.6), te vinden in de eerste twee hoofdstukken van Mattheus en Lukas. Nr. 6 staat in Micha 5.
De beginletters van de ontbrekende woorden vormen een kerstboodschap van de profeet Jesaja (hoofdstuk 9).

- 1.Toen heeft Herodus de ..... heimelijk geroepen
- 2.En er was .... , een profetesse
- 3.en zult Zijn .... heten Jezus
- 4.een paar ....., of twee jonge duiven
- 5.en de tijd van ..... werd vervuld
- 6.En gij, Bethlehem .....
- 7.en hielden de ..... over hun kudde
- 8.en legde Hem neder in de .....
- 9.de Heere .. met u
- 10.dat Hij ..... zal geheten worden
- 11.omdat hij uit het huis en geslacht van ..... was
- 12.Zie, Deze wordt gezet tot een val en opstanding veler in .....
- 13.want wij hebben gezien Zijn .... in het oosten
- 14.want hetgeen in haar ..... is
- 15.en ..... heeft Hij verhoogd
- 16.En ..... zegende henlieden
- 17.Ik ben ....., die voor God sta
- 18.en vertrok naar .....
- 19.die ..... genaamd wordt
- 20.en opdat zij ..... gaven
- 21.en .... uit met een gróte stem
- 22.en gij zult Zijn Naam heten .....
23. .... laat Gij, Heere, Uw dienstknecht gaan in vrede naar Uw Woord.

Zorgen en strijd in Abrams tent (Bijbelvertelling)

Abram en Sarai worden steeds ouder. Tien jaar zijn ze nu al in Kanaän. Abram is al 85 en Sarai al 75 jaar oud. De Heere had ze een kind beloofd. En toch gebeurde er niets, alles ging gewoon door.

Sarai dacht: "Ik ben al veel te oud om nog kinderen te krijgen". O, wat vindt ze dat erg. En ook voor Abram vindt ze het heel jammer, want Abram verlangt ook zo naar een kind. Sarai moet er steeds maar aan denken. Ze denkt: "De Heere heeft het wel beloofd, maar...misschien hebben wij het wel verkeerd begrepen. Wij moeten de Heere vast een handje helpen. Stel je voor, straks zijn we honderd jaar, en dan krijg je toch geen kinderen meer?". Tenslotte kan Sarai het niet langer meer uithouden. Ze heeft een mooi plannetje bedacht. Ze heeft bedacht dat Abram er nog een vrouw bij moet nemen, een vrouw die niet zo oud is als zij.

Wie weet, een andere vrouw zou misschien wel een kindje krijgen. Dan is de belofte van de Heere toch vervuld.

Domme Sarai. Jij bent toch immers Abrams vrouw?

De Heere heeft toch niet gezegd dat Abram een andere vrouw moet nemen?

O ja, wij denken ook vaak dat we de Heere een handje moeten helpen. Altijd maar weer vergeten we dat de Heere alles kan wat Hij wil.

Sarai denkt: "Ik zal de moeder niet zijn, er moet een andere moeder komen. Maar wie?".

Wacht eens, daar weet ze het. Ze heeft nog een Egyptische slavin, Hagar. Als ze die nu eens aan Abram gaf. Die kreeg misschien wel kinderen. Hagar is nog jong en sterk. "Als er kinderen geboren worden zijn ze toch van mij", denkt Sarai, "want Hagar is van mij, dus zijn de kinderen ook van mij".

Nu, ze zal er met Abram over spreken. Ze dringt er bij hem op aan. De tijd dringt: ze zijn al zo oud.

Dan geeft Abram Sarai haar zin en Hagar wordt ook een vrouw van Abram.

Het duurt niet zo heel lang, of Hagar fluistert in Abrams oor: "We krijgen een kindje Abram, ik weet het zeker". Hagar is héél blij. Dat is ook te begrijpen. Ze is ook erg trots. Dat is óók te begrijpen. Maar dan gaat ze iets doen dat niet goed is: ze gaat Sarai -

haar meesteres - verachten. Hagar wil nu ook de meesteres zijn. Ze wil Sarai wegduwen. Ze denkt: "Wat is Sarai eigenlijk voor een vrouw. Ze krijgt niet eens kinderen. Nee, dan ik nog eens".

Hagar laat het Sarai ook voelen. Door de een of andere opmerking kun je elkaar zo intens veel verdriet doen. Dat doet Hagar ook. Als Sarai aan Hagar vraagt: "Bak jij de pannenkoeken eens", dan kijkt Hagar Sarai aan op een manier van: doe dat zelf maar hoor, en laat mij met rust; ik heb straks een kind en jij niet.

Dat wordt te veel voor Sarai. Zou die slavin met minachting op haar neerzien? Dat nooit. Ze gaat naar Abram en zegt: "'t Is jouw schuld dat alles zo akelig geworden is. Straks heb ik niets meer te vertellen. Die nare Hagar denkt dat zij nu alles te vertellen heeft".

Dat is niet eerlijk van Sarai. Zelf heeft ze dit plannetje uitgedacht, en nu geeft ze haar man de schuld. Abram luistert zwijgend naar z'n verontwaardigde vrouw. Hij heeft al lang gemerkt dat het niet zo goed meer ging tussen Sarai en Hagar. Het was trouwens voor Abram ook niet leuk bij twee vrouwen die ruzie maakten.

Wel heeft hij geprobeerd het te sussen, maar telkens weer merkt hij dat het niet gaat. Dan zegt hij tot Sarai: "Jij bent de baas, Sarai, doe maar wat jij het beste vindt". Dat knoopt Sarai goed in haar oren.

Zij is nog steeds de baas. Dat heeft haar man gezegd. Ze laat het Hagar ook goed voelen. Ze behandelt Hagar als een slavin die niets te vertellen heeft. Helemaal alleen moet Hagar alles doen. Sarai helpt niet meer met de vaat. Heel de dag moet de toekomstige moeder Hagar goed voelen dat zij in Sarai's tent niets te vertellen heeft.

Dan komt Hagar in opstand. Dit kan ze niet verdragen.

En als Sarai op een morgen roept: "Hagar, kom je bed eens uit, ben je nu nog niet wakker?" krijgt ze geen antwoord. Hagar is er niet meer. Ze is gevlucht naar de woestijn. Daar zit ze heel alleen bij een waterfontein. Wat moet ze toch beginnen? Hier kan ze toch niet blijven? Ze zou wel naar Egypte willen. Maar hoe zou ze die lange reis moeten maken? Hagar zal nog sterven van dorst en uitputting eer ze in Egypte is.

Dan komt er opeens een stem. De Heere spreekt tot Hagar.

Hij heeft haar niet vergeten. Hij zoekt haar op. De Heere zegt: "Hagar, dienstbode van Sarai, wat wil je gaan doen?". "O", zegt Hagar, "ik ben gevlucht voor Sarai".

Dan zegt de Heere: "Dat gaat niet Hagar. Je moet terug gaan naar je meesteres. Je moet ook naar haar luisteren. Doe maar gewoon je werk".

De Heere zegt verder nog: "Ik zal je ook veel kinderen geven, Hagar. Je familie zal zó groot worden, dat ze niet geteld kunnen worden. En het kindje dat geboren gaat worden moet je Ismaël noemen, want Ik heb je verdrukking gezien".

Ismaël betekent: God hoort.

Verder belooft de Heere dat het volk van Ismaël een heel sterk volk zal worden. Echte vechtersbazen. Maar ook zal het volk van Ismaël mogen wonen bij zijn broeders.

Hagar is heel blij geworden. In verwondering roept ze: "Ik heb de Heere gezien, die God die mij overal ziet en hoort". Dan noemt ze de put waar de Heere haar vond: Lachai-Roi, put van de levende God.

Nu gaat Hagar vol goede moed weer terug naar haar meesteres. De Heere heeft haar bemoedigd.

Niet lang na deze gebeurtenis wordt er een jongetje geboren. Hagar is blij, Abram is ook blij. Of Sarai blij geweest is weten we niet.

De Heere heeft Hagar geholpen. De belofte aan Hagar wordt ook vervuld. Tot het volk van Ismaël behoren ook de Arabieren. Ze zijn er nog steeds. Onder deze Arabieren zijn ook veel Christenen.

Ja, de Heere is een groot God. De Heere Jezus sprak tot Hagar. De Heere Jezus spreekt óók tot haar volk.

Nu is het niet meer belangrijk tot welk volk wij behoren. Er is nog maar één bijzonder volk. Dat zijn alle mensen die de Heere mogen vrezen. Dat zijn de kinderen van Abram en van Ismaël. Dat zijn allen die door de Heere verkoren zijn tot Zijn ene volk.

Dat is het volk, welks God de Heere is.

D.C.O.

-oOo-

Oplossing van de puzzel in het decembernummer

"Want een Kind is ons geboren" (Jesaja 9).

1. Wijzen	9. Is	17. Gabriël
2. Anna	10. Nazarener	18. Egypte
3. Naam	11. David	19. Bethlehem
4. Tortelduiven	12. Israël	20. Offerande
5. Elizabet	13. Ster	21. Riep
6. Efratha	14. Ontvangen	22. Emmanuël
7. Nachtwacht	15. Nederigen	23. Nu
8. Kribbe	16. Simeon	

Nieuwe puzzel

Deze puzzel werd ingezonden door zvr. A. van Beest,
Brugweg 66, Waddinxveen.

De beginletters van de gevraagde woorden vormen een
gedeelte uit het "Onze Vader".

1 ..	stad in het zuiden van Babylonïe
2	door U, door U alleen, om 't eeuwig ..... (Psalm 89, berijmd)
3	moest het volk Israëls veertig jaar doortrekken
4	zoon van Abram
5	schoonvader van Jakob
6	door het ..... (Hebr. 11)
7	een van de vrienden van Job
8	koningin van ..... die koning Salomo bezocht
9	zoon van Noach
10	andere naam voor Sadrach (Daniel 1)
11	"een volk, dwalende van hart, nochthans uitverkoren"
12	naam van Samuels vader
13	dochter van Jakob
14	zoon van Jozef

Bijbelvertelling: van een nieuwe ontmoeting en andere namen.

Dertien jaar zijn er nu voorbijgegaan sinds Ismaël werd geboren. Ismaël is al een flinke jongen. Abram is nu 99 jaar en Sarai 89 jaar. Sarai is nu ook een oude vrouw geworden. Soms denkt ze nog wel eens aan de tijd dat ze nog hoopte op een kind, een kind van haar en Abram. En nu is ze bijna 90 jaar, een echte "oma" al. Maar de Heere in de hemel weet nog héél goed wat Hij aan Abram beloofde. De Heere vergeet Zijn beloften nooit. De Heere komt altijd terug, ook bij Abram en Sarai.

Op zekere dag verschijnt de Heere aan Abram. Abram hoort de stem van de Heere, die zegt: "Ik ben God de Almachtige; wandel voor Mijn Aangezicht en zijt oprecht". Dat heeft Abram nu precies nodig. Abram moet weten, dat de Heere zó sterk is, dat Hij alles kan wat Hij wil. Telkens weer komt de Heere terug om Zijn kinderen te versterken. De Heere zegt: "Wandel voor Mijn ogen, Abram, Ik wil je altijd zien. Wees ook oprecht, Abram, of je nu gelukkig of ongelukkig voelt, laat Mij je altijd maar zien, Abram. Kom altijd bij Mij".

Wat is de Heere toch goed voor Abram. De Heere zegt hem dat Hij Zijn verbond nooit zal vergeten, en dat Abram tot een heel groot volk zal worden. Als Abram dit alles hoort, valt hij voorover op de aarde. O, de Heere is zo groot en goed, en Abram is zo klein en nietig. Daar ligt Abram. De grote God is nu zo dichtbij. En toch, Die grote God ziet in liefde op Zijn knecht Abram neer. De Heere zegt nog meer tot Zijn vriend Abram. Hij zegt: "Mijn verbond is met je, Abram. Alles zal ik voor je doen. Ik zal je zalig maken. Ik zal je beschermen. Ik zal je zegenen. Ik maak je tot een vader van een groot volk. Koningen zullen uit je geboren worden. Ook zal Ik de God van je kinderen zijn".

Daar valt een traan uit Abrams oog op de grond. Abram begrijpt het niet. De Heere wil Zijn God zijn, en óók de God van Zijn kinderen.

Dat kunnen vaders en moeders nooit begrijpen: dat de Heere hun God en de God van hun kinderen zal zijn.

De Heere geeft Abram nu ook een nieuwe naam.

Tot nu toe vertelden we altijd over Abram. Abram betekent: verheven vader. De Heere zegt: "Voortaan is je naam ABRAHAM! Abraham betekent: vader van veel volken. Toen Abraham geboren werd heeft zijn vader vast gedacht: ik hoop dat mijn kind een machtig herdersvorst zal worden, een verheven vader. Daarom noemde Terach zijn kind: Abram. Wat de Heere nu doet is véél meer. De Heere geeft een naam die Abraham steeds weer doet denken aan Gods grote genade. Abraham heeft ook een héél grote familie gekregen, ontelbaar groot. Veel meer dan dat vader Terach ooit had kunnen denken.

Alle mensen die in de Heere Jezus mogen geloven zijn familie van Abraham. Abraham geloofde óók in de Heere Jezus. Abraham was een Jood, een Hebreër. Ook nu nog zijn er Joden in het land Palestina. De meeste zijn geen echte Joden. Echte Joden zijn alleen de mensen die door de Heere verkoren zijn om in de Heere Jezus te geloven. Wat gelukkig dat er nog andere Joden zijn dan alleen in Palestina.

Verder zegt de Heere tegen Abraham: "Je moet je vrouw niet langer Sarai noemen, maar Sara." Sara betekent: vorstin. Sarai was al eerder Abrams vorstin. Maar nu wordt Sarai door de Heere een vorstin genoemd. Daarom heet ze nu SARA.

De Heere zegt: "Ik zal Sara een zoon geven en Ik zal haar zegenen".

Zo kwamen er bij Abram twee letters bij en bij Sarai ging er één letter af.

Als Abram dit alles hoort, begint hij te lachen. Hij zegt stillletjes in zijn hart: zouden zo'n oude man en vrouw nog een zoon krijgen? Abraham ziet zich al lopen met zo'n klein peutertje aan z'n hand. Verstoppertje spelen in de tent en in de bosjes om de tent. Hoe is het mogelijk, denkt Abraham.

Dan denkt hij opeens aan Ismaël. Dat is ook een zoon van hem. Het was wel geen kind van Sara en hem. Nee, Ismaëls moeder heet Hagar. Toch houdt Abraham ook heel veel van Ismaël. Abraham vraagt aan de Heere: "Ach Heere, dat Ismaël voor U leven mocht. Hij is toch óók mijn kind". De Heere antwoordt: "Abraham, Sara zal een zoon krijgen. Jullie samen horen bij elkaar. Met die zoon zal Ik Mijn verbond oprichten. Uit hem zal eenmaal de Heere Jezus

geboren worden. Niet uit Ismaël. Maar Ismaël zal Ik ook zegenen", zegt de Heere. "Ik zal hem tot een groot volk maken".

Dan geeft de Heere aan Abraham een teken. Een teken van Zijn verbond.

Abraham moet alle jongetjes besnijden. Ook de knechten en hun jongens. En als er jongetjes geboren worden, moeten ze op de achtste dag ook besneden worden. Die zich niet wil laten besnijden moet gedood worden, omdat hij Gods verbond veracht.

Abraham treuzelt niet. Hij maakt direkt de messen klaar om alle mannen en jongens, ook zichzelf, te besnijden. Ja, dat deed wel een beetje pijn, maar 't was ook gauw weer over.

Omdat de Heere Jezus Zijn bloed vergoten heeft, hoeven de jongetjes nu niet meer besneden te worden. In plaats daarvan worden de jongetjes en de meisjes nu gedoopt in de naam van de Heere.

Dat is óók een teken van Gods verbond.

Nee, Abraham heeft niet zo lang gewacht, om te doen wat de Heere zei.

Daarom is het verkeerd als vader en moeder uit domheid of onverschilligheid zo lang wachten met het laten dopen van hun kind.

Sommige vaders en moeders gaan nog wél naar de kerk. Toch laten zij hun kinderen niet dopen.

Dat is helemáál erg. Hoe durven ze nog in het huis van de Heere te komen. Zij geloven niet dat Abrahams God nóg dezelfde God is.

Alle verachters van God en Zijn Woord en de heilige tekenen zullen de straf niet ontgaan.

Laten we eens een versje van Abraham leren:

Gij volk, uit Abraham gesproten,
dat zoveel gunsten hebt genoten,
gij Jakobs kind'ren, die de Heer
heeft uitverkoren, meldt Zijn eer.
De Heer is onze God, die d'aard'
alom door Zijn gericht vervaart.

(Psalm 105:4)

-oOo-

D.C.C.

Oplossing van de puzzel in het januarinummer

"Uw wil geschiede"

1. Ur	6. Geloof	11. Israël
2. Welbehagen	7. Elifaz	12. Elkana
3. Woestijn	8. Scheba	13. Dina
4. Ismaël	9. Cham	14. Efraïm
5. Laban	10. Hananja	

Deze puzzel werd ingezonden door zr. A. van Beest uit Waddinxveen.

Nieuwe puzzel

Als je de puzzel goed oplost, lees je op de kruisjeslijn de naam van een medewerker van Paulus.

1.	X
2.	. X .
3.	. . X . .
4.	. . . X . . .
5.	. . . . X . . . .
6.	. . . X . . .
7.	. . X . .
8.	. X .
9.	X

1. letter
2. vader van Saul
3. Vrouw van Hosea (Hosea 1)
4. één van de Emmaüsgangers
5. vader van Zerubbabel (Ezra 3)
6. tollenaar, die in een vijgeboom klom om de Heere Jezus te zien
7. laatste letter van het griekse alfabet
8. vroedvrouw in Egypte
9. letter

Bijbelvertelling: van een goede tijding en dreigende oordelen.

Het was een héél warme dag. Abraham zit in de deur van zijn tent. Daar voelt hij nog een klein zuchtje wind. Gelukkig staat de tent onder de zware eikenbomen van Mamré. Anders was het helemaal niet om uit te houden. Sara heeft het ook warm. Ze ligt in een donker hoekje van de tent.

De zon staat hoog aan de hemel. Mensen zie je nu niet. Die hebben allemaal een plekje opgezocht waar het niet zo warm is. Maar stil eens, dat moet je niet al te vlug zeggen. Want als Abraham een keer opkijkt ziet hij opeens drie mannen voor hem staan. Onmiddellijk staat hij op en loopt naar de mannen toe. Hij buigt zich voor hen neer en vraagt heel vriendelijk of ze een poosje bij hem willen blijven. Dan kunnen ze meteen hun vermoeide voeten wassen en een stukje brood eten in de schaduw van de eikenboom. De drie mannen knikken goedkeurend en zeggen: "Doe maar zoals je gesproken hebt".

Abraham is blij met dit onverwachte bezoek. Heel vlug gaat hij terug naar zijn tent. "Sara", roept hij, "maak eens gauw wat beslag en bak wat koeken. We hebben onverwachts visite gekregen. Ik zal intussen wel voor het vlees zorgen!" Abraham haalt snel een kalfje van de kudde en geeft het aan een knecht. "Toe joh, maak dat eens heel gauw klaar, ik heb gasten gekregen".

Het is opeens bedrijvig geworden op deze warme dag. De geur van pannenkoeken en van gebraden vlees komt door de tentdeur naar buiten. Lang duurt het niet. Dan komt Abraham met een groot blad met eten bij de mannen terug.

Er is vlees, er zijn koeken, er is boter en melk.

Abraham is blij dat hij dit voor zijn gasten mag doen.

Het zijn wel wonderlijke gasten. Wat het is weet Abraham niet, maar hij voelt grote eerbied voor deze mannen. Vooral voor die éne man, wat een eerbiedwaardig mens is dat. Terwijl Abraham met zijn rug tegen een boom leunt, neemt hij de mannen eens rustig op. Wie zouden ze toch wel zijn? Waar komen ze vandaan? Waar gaan ze naar toe?

Dan vragen de mannen, tot Abrahams verwondering:

"Waar is Sara, uw vrouw?". Hoe weten deze mannen nu dat Abrahams vrouw Sara heet? "Die is in de tent", zegt Abraham. Dan neemt de voornaamste van de drie het woord.

Hij zegt: "Volgend jaar om deze zelfde tijd, zal ik hier weer komen. Dan zal er veel veranderd zijn: uw vrouw Sara zal dan een zoon hebben". Geweldig, wat een blijde boodschap. Abraham weet het nu wel héél zeker, dat er iets bijzonders is met deze mannen. Hij denkt: die éne is vast de Heere. Er is er nog een die alles gehoord heeft. Om het hoekje van de tentdeur heeft Sara alles afgeluisterd. Ze wilde óók wel graag weten wat die mannen kwamen doen. En als ze hoort wat die ene man zegt, begint ze stillletjes in haar hart te lachen. Ze zegt in haar hart: "Hoe kan dát nou, zo'n cud mens als ik krijgt toch geen kinderen meer". Gauw verder luisteren, denkt Sara, wat zou die man nog meer te vertellen hebben? En dan, -to, wat een schrik - dan hoort ze die man tegen Abraham zeggen: "Waarom heeft Sara gelachen? Zou de Heere geen wonder kunnen doen?". Sara wordt vuurrood en roept: "Nee hoor, ik heb niet gelachen! Ze durft niet eerlijk te zeggen dat ze gelachen heeft. Ze is bang. Ze begint te begrijpen dat het niet zomaar een mens is die met haar spreekt. Maar die man laat zich niet voor de gek houden. Kort en streng zegt hij: "Nee, maar gij hebt wél gelachen".

Nu weet Abraham het wel zeker. De Heere is bij hem gekomen. De andere twee zijn vast: engelen. Dan staan de mannen op. Ze turen in de richting van Sodom. Daar woont Lot, de neef van Abraham. Wat vindt Abraham het jammer dat ze nu al gaan vertrekken. Hij loopt met de mannen mee. Graag wil hij ze een eindje wegbrengen. Dan gaat die éne man spreken. Het is de Heere zelf. Abraham hoort Hem zeggen: "Zal Ik voor Abraham verbergen, wat Ik doe? Abraham, die Ik gezegend heb en die Ik tot een vriend van Mij gemaakt heb?". Nee, dat wil de Heere niet. Daarom zegt de Heere nu tegen Abraham: "Abraham, de mensen in Sodom en Gomorra zijn zó goddeloos... Ik kan het niet langer aanzien. Ik ga er naar toe om te kijken hoe erg het wel is. En dan..., dan weet Ik wel wat Ik doen zal". De woorden van de Heere klinken dreigend en streng. Abraham heeft er van. De twee andere mannen lopen inmiddels door, in de richting van Sodom. Maar Abraham blijft nog staan voor die éne man, die de Heere is. O, Abraham denkt aan zijn neef Lot. Zou die óók moeten sterven met

al die goddelozen? "Heere", zegt hij, "Zult U dan ook de rechtvaardigen tegelijk met de goddelozen doden? Misschien zijn er in die grote steden wel vijftig rechtvaardigen. Zult U dan de gehele stad verdelgen? Heere U bent toch een rechtvaardige rechter? Dat kunt U toch niet doen?". Dan antwoordt de Heere hem: "Als er in Sodom nog vijftig rechtvaardigen zijn, zal Ik de hele stad sparen om die vijftig". Abraham is nog niet gerust. Hij zegt: "Heere, ik ben maar stof en as, Maar ik wil U zo graag vragen: als er nu eens vijf minder zijn, zult U dan om die vijf de hele stad verderven?".

"Nee", zegt de Heere, "dan zal ik de stad óók sparen, om die vijfenveertig". Nóg kan Abraham niet ophouden. "Heere, als het er nu eens veertig zijn? Wat zult U dan doen?". "Dan zal Ik het niet doen om die veertig", zegt de Heere. Abraham gaat nóg verder. "Ach Heere", zegt hij, "wil niet boos op mij zijn. Maar als er nu eens dertig zijn?". "Dan zal Ik het óók niet doen", zegt de Heere. Abraham kan nóg niet stilhouden. O, die arme Lot, wat moet er van hem worden? "Heere, als er nu eens twintig zijn? Wat dan?" "Dan zal Ik de stad sparen om die twintig", zegt de Heere. Wat is de Heere groot in ontferming. Nu heeft Abraham. Zou hij nog één keer durven vragen? "Heere, wees niet boos op mij. Laat mij nog één keertje vragen. Als er nu eens tien rechtvaardigen in de stad zijn, zult u dan de stad verderven?".

Bevend wacht Abraham op het antwoord. Dan klinkt de stem van de Heere: "Ik zal de stad niet verderven om der tienen wil". Nu voelt Abraham dat hij niet verder mag vragen. De Heere gaat weg van hem. Abraham gaat terug naar zijn tent. Zijn hart is vol gedachten over Lot en z'n gezin. Hoe zal alles toch aflopen? De Heere is lankmoedig en genadig. De Heere is ook van grote kracht.

Eenmaal heeft de Heere Jezus gebeden: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. De Heere zal ook om Jezus' wil gedenken aan Abraham en Lot. Dreigende wolken pakken zich samen boven de goddeloze steden. De Heere laat Zich niet bespotten. Toen niet en nu niet. De vijanden van de Heere zullen vergaan.

Welzalig zijn de kindertjes die genade mogen vinden in Zijn ogen. Zij zullen door de Heere worden geholpen en gered uit het oordeel.

D.C.O.

-oOo-

Oplossing van de puzzel in het februarinummer

"TIMOTHEUS"

1. T
2. Kis
3. Gomer
4. Kleopas
5. Sealthiel
6. Zacheus
7. Omega
8. Pua
9. S

Nieuwe puzzel

De beginletters van de gevraagde woorden vormen een gedeelte uit een bekende tekst uit Lukas 24.

- 1 ... gekruist was (Markus 16)
- 2 op den ..... dag der week, (Markus 16)
- 3 maar .. is opgestaan (Lukas 24)
- 4 welks naam was ..... (Lukas 24)
- 5 mijn Heere .. mijn God (Johannes 20)
- 6 ..... hetwelk is gezegd: Meester (Johannes 20)
- 7 daarna is Hij geopenbaard aan de ....., (Markus 16)
- 8 En ziet, .. ben met ulieden al de dagen tot de vol-einding der wereld (Mattheus 28)
- 9 Want zij wisten nog de ..... niet, (Johannes 20)
- 10 en Hij kwam .. uit hun gezicht (Lukas 24)
- 11 kwam Jozef, die van ..... was, (Markus 15)
- 12 Mij is gegeven ... macht in de hemel en op de aarde (Mattheus 28)
- 13 .... Mij niet aan (Johannes 20)
- 14 Wat zoekt gij de ..... bij de doden? (Lukas 24)
- 15 De .. van Uw huis heeft Mij verteerd
- 16 wiens naam was ..... (Lukas 24)
- 17 Die gekruist was; Hij is ..... (Markus 16)
- 18 Komt herwaarts, ziet de ..... (Mattheus 28)
- 19 om het .... te bezien (Mattheus 28)
- 20 kwam Jezus .. stond in het midden, (Johannes 20)
- 21 wie zal ons de ..... van de deur des graf-afwente-len? (Markus 16)
- 22 Omdat gij Mij gezien hebt, ..., zo hebt gij ge-loofd; (Johannes 20)
- 23 Als het dan ..... was, (Johannes 20)
- 24 ..... zult gij Hem zien, (Markus 16)
- 22 En in Zijn .... gepredikt worden bekering en verge-ving der zonden (Lukas 24)

Bijbelvertelling: het oordeel voltrokken

De warme dag is bijna voorbij. Waar zijn de bezoekers van Abraham gebleven? Kijk, daar gaan ze. Het zijn de twee engelen die bij de Heere waren. Ze zijn al een heel eind gevorderd op hun lange weg. Daar komen ze bij de poort van Sodom. Wie zit daar in de poort? Zien we het goed? Ja hoor, daar zit Lot, de neef van Abraham. Hij staat onmiddellijk op als hij de twee mannen aan ziet komen. Lot weet nog niet dat het engelen zijn. Hij buigt voor de twee mannen en vraagt of ze alstublieft bij hem de nacht door willen brengen. Lot weet wel, dat deze twee mannen geen burgers van Sodom zijn. Wie weet, misschien zijn het wel mannen waar hij mee praten kan. Iedere dag heeft hij verdriet over de boze mannen van Sodom.

De mannen antwoorden dat ze liever op straat willen blijven. Maar daar wil Lot niet van weten. Hij praat net zo lang met de mannen tot ze met hem mee gaan. Lot is blij. Nu hoeven die mannen niet op de gevaarlijke straten te blijven. Gauw maakt hij wat eten klaar voor de visite. Na het eten wordt het tijd om naar bed te gaan. Maar wat is dát? Lot luistert angstig naar het rumoer van de straat. Het wordt steeds erger. Hij hoort schreeuwen en vloeken. Het lijkt wel of alle mannen en jongens van de stad op het huis van Lot afgekomen zijn. Zo is het ook. Het hele huis is omsingeld. Als Lot goed luistert hoort hij ze roepen: "Kom op met die mannen. Breng ze bij ons. Wij willen ze hebben".

O, Lot schrikt nog meer. De boze mensen van Sodom willen zijn gasten kwaad doen. Straks zullen ze de deur nog intrappen. Vlug, gauw naar de deur. Lot trekt de deur achter zich dicht en roept: "Nee mannen, dat moeten jullie niet doen; ik kan mijn gasten niet aan jullie geven. Weet je wat? Ik zal mijn twee dochters aan jullie geven. Dan moeten jullie die maar kwaad doen..."

Nu worden de mannen van Sodom nog wilder en woester. Daar brult er één: "Kom op mannen. Laten we dat ventje eens even mores leren. Wat verbeeldt die Lot zich wel. Hij is ook maar een vreemdeling. Kom op, laten we de deur even openbreken, dan grijpen we ze allemaal". Steeds woester wordt het geschreeuw. De vuisten worden

gebald. Ze dringen op naar de deur. O, nu is alles verloren, denkt Lot. Was oom Abraham maar hier met z'n mannen...

Alles verloren? Nee, tóch niet.

Daar gaat de deur een eindje open, een hand wordt uitgestoken naar de mannen van Sodom en een stem leveelt: "Kom binnen Lot". Dan gaat de deur weer dicht.

Wat is dat nu? Opeens zijn de mannen van Sodom in de war. Het lijkt wel of ze dronken zijn. Ze botsen tegen elkaar, ze zoeken naar de deur. Ze schelden en razen. Maar, de deur kunnen ze niet meer vinden.

Dat heeft de engel gedaan. Hij heeft de mannen van Sodom met verblindheid geslagen.

Nu wordt het weer rustig in de straat van Lot.

De mannen van Sodom weten het óók niet meer. Lot begint wel te begrijpen dat het geen gewone mannen zijn die hij op visite heeft. Als ze weer in de kamer zitten zeggen de engelen: "Wie heb je hier nog meer wonen, Lot? Is er nog familie in deze stad? Want wij zijn gekomen om deze stad te verderven. De Heere heeft ons gestuurd. God wil de goddeloosheid niet langer aanzien".

Nu denkt Lot aan de twee vrienden van zijn dochters. Die dochters hebben al een beetje verkering gekregen met jongens uit Sodom. Misschien zijn ze er ock wel bij geweest, vandenavond. Toch zal Lot ze waarschuwen.

Hij zegt tegen z'n vrouw en dochters dat ze zich vast klaar moeten maken voor het vertrek. Lot zal dan even de jongens waarschuwen. Snel loopt Lot naar het huis van de jongens. Hij bonkt tegen de deur. En eindelijk wordt er opengedaan. "Wat kom je doen man", roepen de jongens, "t is tijd om te slapen".

"Nee, nee jongens", zegt Lot, "kleden jullie je onmiddellijk aan en ga met me mee. De Heere gaat deze stad verbranden". Dan beginnen de jongens verbazend te lachen. Zou die Lot nu werkelijk denken dat ze zich voor de gek lieten houden? Met één klap gooien ze de deur weer dicht. In bed liggen ze nog te lachen om die rare Lot. Onverrichter zake komt Lot weer terug.

Hij merkt dat z'n vrouw nog lang niet klaar is. Ook de dochters schieten niet op. Ze vinden het zo jammer dat ze nu alles achter moeten laten. Voor Lot valt het ook niet mee. O ja, hij wil wel graag verlost worden van al

die goddeloze burgers van Sodom. Maar hij heeft hier ook zo veel schapen en koeien gekregen. Het gras was zo mals en het water zo fris.

De nacht is al bijna voorbij. Nòg treuzelen ze maar. De mannen zeggen: "Opschieten mensen, anders verbranden jullie allemaal". Lot treuzelt nòg. Dan grijpen die mannen hem bij z'n hand. Ook z'n vrouw en dochters pakken ze bij de hand. Daar gaan ze.

De mensen van Sodom slapen nog. Ze weten niet wat er gebeuren zal. Als ze buiten de stadspoort gekomen zijn zeggen de engelen: "En nu lopen voor je leven. Sta niet stil en kijk niet om. Vlucht naar de bergen daarginds, opdat ook jullie niet sterven".

"Ach", zegt Lot, "mag ik misschien naar dat kleine stadje daar. Het is nog zo'n eind naar de bergen".

"Goed", zegt de engel, "haast u dan, want ik mag de stad niet eerder verdueren dan nadat jullie er uit zijn".

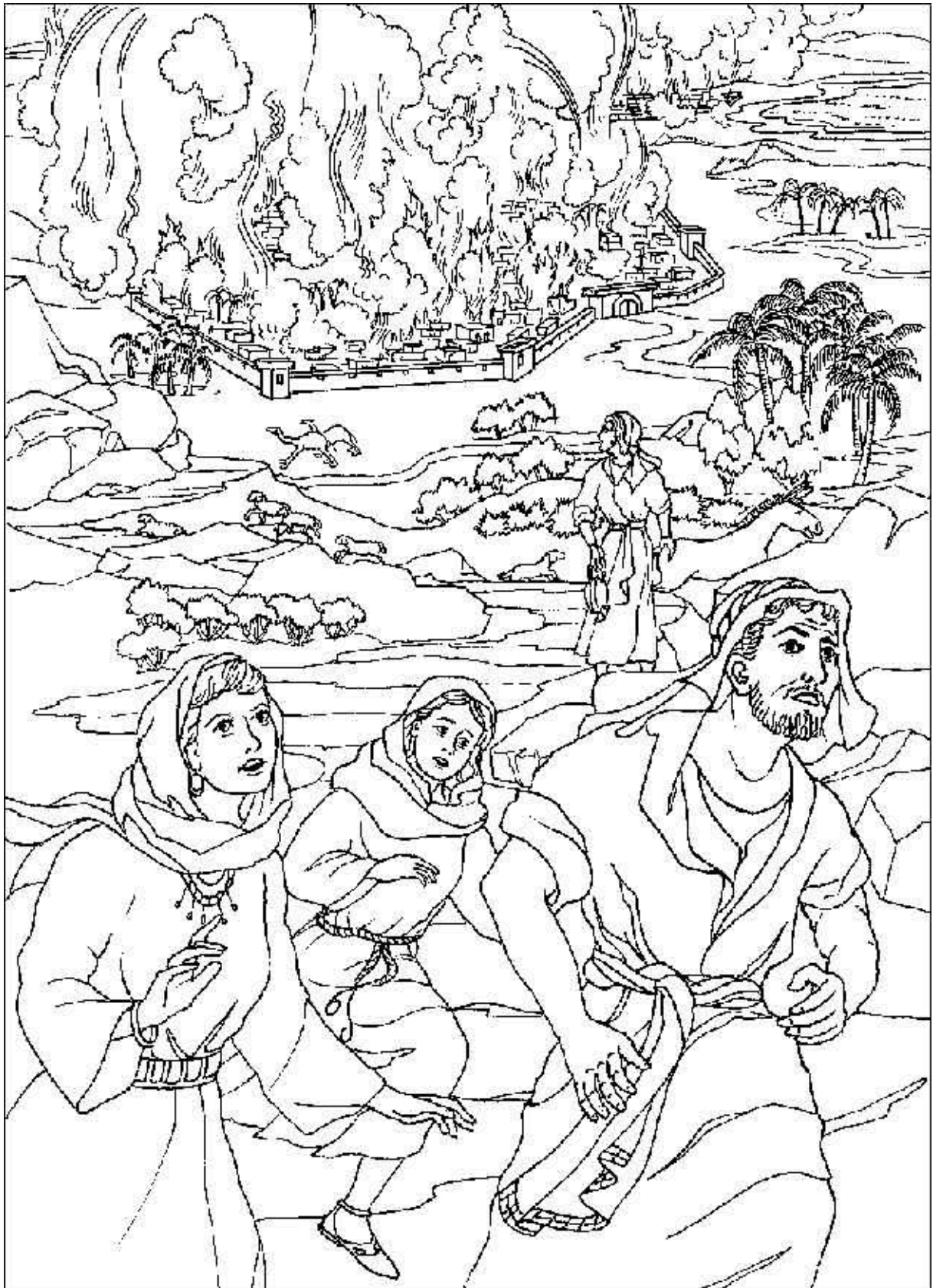
Daar gaan ze, hand in hand. Ze lopen nu heel snel door. Omkijken durven ze niet. Stilstaan ook niet. De vrouw van Lot denkt aan haar mooie spulletjes en aan haar mooie huis. Zou dat nu echt allemaal verbranden? Zou het echt waar zijn? Zou ze eens omkijken?

Eén keertje maar? In gedachten is ze nog in Sodom. Dan, o dan kijkt ze om. Onmiddellijk komt de straf. Ze verandert in een zoutpilaar. Lot is z'n vrouw kwijt, voorgoed. Met z'n vieren gingen ze op weg. Met z'n drieën komen ze bij de poort van Zoar, de kleine stad. Vreselijk, daar staat ze nu, een zoutpilaar.

De Heere Jezus zei eens: "Denk aan de vrouw van Lot". Ze was op weg en kwam nooit aan.

Als Lot en z'n dochters veilig zijn, steekt de Heere Zijn hand uit over Sodom en Gomorra. Dan is het afgelopen. Grote vuurballen en stukken brandend zwavel komen naar beneden. De grond begint te beven en te scheuren. De huizen storten in en gaan in brand. Vreselijk geschreeuw en gegil weerklinkt. Daar gaan ze, allemaal, óók de jongens die dachten dat Lot er een grapje mee maakte.

Abraham zal die nacht niet veel geslapen hebben. Hij moet alsmaar aan z'n neef denken. Heel vroeg in de morgen staat hij op en gaat naar buiten. Hij loopt naar de plaats waar hij met de Heere gesproken had.

Hij kijkt naar de richting van Sodom. Dikke rookwolken ziet hij opstijgen. Het lijkt wel één grote brandende oven. Arme Lot. Maar nee, dat hoeft Abraham niet te denken. De Heere laat hem weten dat Lot in veiligheid is. De Heere dacht aan Abraham en leidde Lot uit Sodom.

Wij houden weer op en vragen aan de Heere: Heere denk toch aan de Heere Jezus, en breng ons veilig thuis.

D.C.O.

-oOo-

Oplossing van de puzzel in het maartnummer

"DE HEERE IS WAARLIJK OPGESTAAN"

1 Die	9 Schrift	17 Opgestaan
2 Eerste	10 Weg	18 Plaats
3 Hij	11 Arimathea	19 Graf
4 Emmaüs	12 Alle	20 En
5 En	13 Raak	21 Steen
6 Rabbouni	14 Levende	22 Thomas
7 Elven	15 IJver	23 Avond
8 Ik	16 Kleopas	24 Aldaar
		25 Naam

Nieuwe puzzel

Gevraagd wordt het woord dat op de kruisjeslijn komt te staan.

1	X	.	.	.	.	.	.	.	.	
2	.	X	.	.	.	.	.	.	.	
3	.	.	X	.	.	.	.	.	.	
4	.	.	.	X	.	.	.	.	.	
5	.	.	.	.	X	.	.	.	.	
6	.	.	.	.	.	X	.	.	.	
7	.	.	.	.	.	.	X	.	.	
8	.	.	.	.	.	.	.	X	.	
9	.	.	.	.	.	.	.	.	X	
10	.	.	.	.	.	.	.	.	.	X

- 1. Eén van de kleine profeten. 2. Zoon van Adam en Eva.
- 3. Zoon van Hanna. 4. Dochter van koning Joram (2 Kon.11).
- 5. Spelonk waarheen David ging (1 Sam.22).
- 6. Stad waarvan de bevolking naar Samaria werd gevoerd (2 Kon.17). 7. Moeder van Manasse (2 Kon. 21).
- 8. Moeder van Salomo. 9. Zoon van Jakob.
- 10. Andere naam voor zee van Galilea (meer van .?.).

Bijbelvertelling:

Moab en Ammon.

Lot en z'n beide dochters zijn veilig in Zoar. Op verzoek van Lot had de Heere het stadje gespaard. Toch woonde Lot niet rustig in Zoar. De mensen en de omgeving benauwde hem. Na korte tijd vertrekt Lot met z'n dochters naar het gebergte in de omgeving. Nee, het is geen grote verhuizing. Lot is een arme man geworden. De koeien en schapen zijn weg. De mooie spullen waar zijn vrouw zo trots op was, zijn verbrand. Waar eens de grote steden met er omheen de malse weiden waren, is nu een dampende put. Het water borrelt omhoog. Maar het is geen lekker water. De vissen kunnen er niet in leven, zo zout is het. De vogels blijven ook uit de buurt. Die krijgen het benauwd van de verstikkende zwa-
veldampen die er hangen. In de bergen bij Zoar zoekt Lot een spelonk om in te wonen. Een spelonk is een donker hol in de bergen. In die spelonk is nog iets heel akeligs gebeurd. De oudste dochter van Lot zegt tegen haar jongere zuster: Onze Vader wordt al oud, straks blijven wij alleen hier over. En met wie moeten wij nu trouwen? Er komt hier nooit een jongen op de bergen. Dan maken ze een heel raar plan. Ze willen met hun eigen Vader trouwen. Dat kan natuurlijk niet. Dat hoort niet ook. Zou Lot dat goed vinden? Nee, dat vindt Lot niet goed. Maar de dochters van Lot weten er wel raad op. Ze geven hun Vader wijn te drinken, héél veel.

Zóveel, dat Lot half dronken wordt. Dan weet Lot niet meer wat hij doet. En de dochters? Die dóen net of ze met hun vader getrouwd zijn. Lot merkt het niet eens. Dat was heel erg. Je mag nooit met je Vader trouwen. Cók niet met je broer of zus. De Heere wil dat niet. Toch krijgen de dochters van Lot allebei een baby. Het zijn jongens, de oudste wordt Moab genoemd, de jongste Ben-Ammi. Uit Moab is het volk van de Moabieten voortgekomen. Uit Ben-Ammi het volk van de Ammonieten. De kinderen Israëls hebben later veel verdriet en oorlog gehad met deze volken. Weten jullie welke vrouw ook een Moabitische was? De God van Abraham had haar ook genade bewezen. Op Gods tijd is ook Lot verlost. Hij had van de Heere een nieuw hart gekregen. Daarom had hij verdriet gehad van de manne van Sodom. Nu is hij allang bij de Heere. Zonde is er voor hem niet meer. Gelukkig zijn de mensen, die net als Lot, door de Heere worden verlost van de boze. Zij zullen geen verdriet meer hebben van de boze mensen. Ook niet meer van zichzelf. De volgende keer gaan we horen hoe het met Abraham en Sara gaat.

-oOo-

D.C.O.

Oplossing van de puzzel in het april-nummer. . . . . .

" H E M E L V A A R T "

1. Hosea. 2. Seth. 3. Samuel. 4. Joseba. 5. Adullam.
6. Sefarvaim. 7. Hefzibah. 8. Bathseba. 9. Issaschar. . . . .
10. Gennesareth.

Nieuwe puzzel. De beginletters van de gevraagde woorden vormen een gedeelte van een tekst uit Hand. 2.

- ...: één van Davids helden (zoon van Ikes 2 sam.23)
- .....: vrouw van Abraham.
- .....: Vader van Johannes en Jakobus.
- ....: hoofd van een Levitisch zangers geslacht ten tijde van David.
- .....: broer van Martha en Maria.
- .....: ander woord voor Exodus.
- .....: Zoon van Aäron.
- .....: vrouw van Er. (Gen. 38.) (Hand.13)
- .....: stad waar Paulus en Barnabas predikten.
- .....: berg in de vlakte Jizreël.

.....: richter.
 .....: Vrijstad. (Deut.4.)
 .....: één van de zeven diakenen. (Hand. 6.)
 .....: haven aan de Rode Zee.(2 kon. 16.)
 .....: en de ....., en de kinderen der knecht-
           en van Salomo.(Neh. 11.)
 .....: afscheiding tussen het Heilige en het
           Heilige der Heilige.
 .....: Vader van Mozes.
 .....: profeet die David bestrafte.
 .....: apostel die in Judas plaats gekozen werd.
 .....: het is al ..... (pred. 12)
 ...: land waarheen Kaïn trok.
 .....: vrijstad.(Deut. 4.)
 .....: Profeet na Elia.
 .....: gemeente waaraan Paulus een zendbrief schreef.
 .....: Vader van Boaz.
 .....: plaats waar Elifaz van-daan kwam. (Job.)
 .....: vrouw van Chiljon.
 .....: eiland waarheen Johannes verbannen was.
 .....: stad waar Eliza woonde.
 .....: broer van Rebekka.
 .....: arme man in de gelijkenis.
 .....: Moeder van Timotheus.
 .....: Vrouw van Ahasveros.
 .....: vader van Noach.
 .....: sprak tegen Job en zijn vrienden.
 .....: dichter van Ps. 89.
 .....: zoon van Jakob.

Bijbelvertelling: Izak en Ismaël.

Het is feest in de tent van Sara. Abraham loopt met een blij gezicht rond. De knechten en dienstboden kijken ook al zo vrolijk. Er is zeker iemand jarig? Mis. Luister eens goed, hóór je het? Er huilt een kleine baby. Zeker weer een kindje van Hagar? Mis. Sara heeft een zoon. De oude Sara is moeder geworden. Negentig jaar oud is Sara. Abraham is al honderd jaar. Precies op de tijd die de Heere genoemd had is het jongetje geboren. O, wat zijn ze blij. Het is haast niet te geloven. Weet je hoe ze het jongetje noemen? Izak. Die naam geven ze niet zo-maar. Nee, die naam betekent iets; iets heel moois. Izak betekent: De Heere heeft ons laten lachen. Sara heeft wel eens meer gelachen. Dat is nu één jaar geleden. Toen geloofde ze het woord van de Heere niet. Maar nu lacht ze van blijde verwondering. Abraham lacht met haar mee. En de oude knechten lachen ook als ze hun heer met het kindje op zijn arm in de tentopening zien staan. Ze moeten het wel geloven, ze zien het met hun eigen ogen. Twee zijn er die niet meelachen. Dat zijn Hagar en haar zoon Ismaël. Zij zijn helemáál niet blij. Hagar had er vast op gerekend dat haar zoon later de baas zou worden over alles wat van Abraham was. Wat zou haar Ismaël dan rijk en machtig zijn. Nu is alles veranderd. Izak zal nu de erfgenaam zijn.

Als acht dagen voorbij zijn besnijdt Abraham zijn kleine zoon. Zó was de wil van God. De kinderen moesten het teken van Gods verbond ontvangen. Abraham en Sara zijn opnieuw jong geworden. Telkens sluipt Abraham op zijn tenen de tent van Sara binnen. Dan kijkt hij in het bedje waar zijn kleine jongen ligt. En Sara? O, die kan er óók geen genoeg van krijgen. Telkens weer knuffelt ze haar kleinenjongen en kust hem op zijn rose wangetjes. Ze zingt heel mooie wiegeliedjes voor haar kind, precies zoals de moeders nu ook nog doen.

Het kereltje groeit voorspoedig op. Het dreunt al achter Vader Abraham aan. Het maakt al kuiltjes in

Kleurplaat: Hagar en Ismael

het zand onder de bomen. Dan wordt het wéér feest. Alle vrienden en kennissen worden uitgenodigd. Abraham heeft voor alles gezorgd. Er is brood en vlees en wijn in overvloed. In de tijd van Abraham en Sara kregen de kinderen héél lang de borst. Kinderen, die bij ons op de kleuterschool gaan, kregen in die tijd nog de borst. Maar als ze dan alles gingen eten werd er een groot feest gemaakt. Dan werd de kleuter heel mooi uitgedost en mocht hij ook aan de tafel liggen en grote mensenvoedsel eten. Ismaël is ook bij het feest maar hij is niet blij. Hij vindt zichzelf veel belangrijker dan die kleine snotneus. Ismaël is zeventien jaar. Hij is bijna al een man. Hij plaagt de Kleine Izak en spot met hem. Dat is héél erg. Dat is niet alleen spotten met Izak, maar ook met de Heere. Ismaël doet net alsof hij de baas is. Met verachting kijkt hij de kleine Izak aan. Poeh, wat zou z'on joch hem maken. Eén klap van Ismaël en dat jongetje is weg. Als Ismaël denkt dat niemand het ziet licht hij Izak beentje. Lachend staat hij er bij te kijken. Maar nu heeft hij zich vergist. De Heere heeft het wel gezien. En Sara óók. Sara is heel verontwaardigd. Heel het mooie feest is bedorven. Sara heeft goed gezien wat Ismaël gedaan heeft. Ismaël heeft gespot met Gods belofte. Dát kan niet. Ze gaat onmiddellijk naar Abraham. Man, zegt ze: "Je moet die Hagar en haar zoon direkt de deur uit doen." Ik heb gezien dat hij met Izak spotte. Hij denkt dat hij de baas zal worden over alles. Maar dat zal niet gebeuren. De Heere heeft gezegd, dat Izak de erfgenaam zal zijn. Als Abraham dat hoort wordt hij boos. Hij wil niet doen wat Sara zegt. Ismaël is toch óók zijn zoon? Abraham houdt ook van die grote Ismaël. Nee, Sara, zegt Abraham, dáár begin ik niet aan. Je moet je niet alles zo aantrekken. Als Abraham nog eens over alles loopt na te denken komt er plotseling een stem uit de hemel. Die stem is van de Heere. De Heere zegt tot Abraham: "Doe wat je vrouw Sara gezegd heeft. Stuur Hagar en haar zoon weg." Niet uit Ismaël maar uit Izak zal de Here Jezus worden geboren. En voor Ismaël zal ik ook zorgen, zegt de Heere. Ik zal hem tot een groot volk maken,

omdat hij uw zoon is, Abraham. Nu durft Abraham niet tegen te spreken. Hij weet nu dat de Heere het wil. Zó zal het beter zijn. Vlug zoekt hij Sara op en vertelt haar alles. Boos is hij niet meer. Sara ook niet. Ze is veel te blij dat haar man nu wil doen wat zij zegt. Morgenochtend sta ik vroeg op, zegt Abraham. Dan maak ik alles klaar en kunnen Hagar en Ismaël vertrekken.

Toch is er weer een schaduw gevallen over deze dag. Deze blijde feestdag. Zo gaat het haast altijd in ons leven. Die nacht ligt Abraham nog lang te denken aan alles wat er gebeurd is die dag. Eén troost is er: De Heere heeft beloofd voor Ismaël te zullen zorgen. Dat zal heel spoedig blijken ook. Maar daarover hopen we de volgende keer meer vertellen.

-oOo-

D.C.O.

Oplossing van de puzzel in het mei-nummer.

"IK ZAL UITSTORTEN VAN MIJN GEEST OP ALLE VLEES"

1: IRA. 2: KETURA. 3: ZEBEDEUS. 4: ASAF. 5: LAZARUS.
6: UITTOCHT. 7: ITHAMAR. 8: TAMAR. 9: SALAMIS. 10: TABOR
11: OTHNIEL. 12: RAMOTH. 13: TIMON. 14: ELATH. 15: NETHINIM
16: VOORHANGSEL. 17: AMRAM. 18: NATHAN. 19: MATTHIAS. 20:
IJDELHEID. 21: NOD. 22: GOLAN. 23: ELISA. 24: EFEZE. 25: SAL-
MON. 26: THEMAN. 27: ORPA. 28: PATMOS. 29: ABEL-MEHOLA. 30:
LABAN. 31: LAZARUS. 32: EUNICE. 33: VASTHI. 34: LAMECH. 35:
ELIHU. 36: ETHAN. 37: SIMEON.

-oOo-

Nieuwe Puzzel De beginletters vormen een regel uit een bekend psalmvers.

- 1: de kinderen van Lod, Hachid en .... (Ezra 2)
  - 2: en Haavvim, en ... en Ofra (Joz. 18)
  - 3: en spreekt voor mij bij ....., (Gen. 23)
  - 4: zie, Ik heb mijn knecht ..... tot u gezonden.
  - 5: er zal onder u geen ..... God wezen. (2kon. 5)
  - 6: Hij nam de ..... des daags, (Exodus 13)
  - 7: en legerden zich in het .....; (1 Sam. 17)
  - 8: en Kattath, en ..... en Simson, (Joz 19)
  - 9: zo zeide ..... dan tot Jezus. (Joh. 11.)
  - 10: ik ben de Alfa en de ..... (Openb. 1)
  - 11: naar den berg .... (deut. 34)
  - 12: ... zal zijn volk richten, (Gen. 49)
- 4a: ik ....., die den brief geschreven heb. (Rom. 16)
Let op. 4a moeten jullie tussen 4 en 5 zetten.

-oOo-